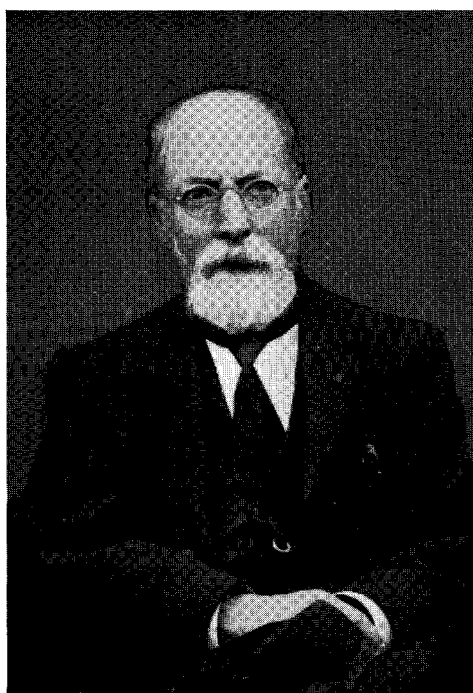

OSCAR COLARD (1867-1940)

1898

Jean, Oscar Colard werd geboren te Verviers op 24 juni 1867 en overleed op 14 augustus 1940 te Moissac (Tarn et Garonne).

Hij volbracht zijn Latijns humaniora aan de Athenaeum van Verviers en van Namen; zijn hogere studiën voltrok hij te Gent, te Luik (Montefiore), waar hij volgende diploma's behaalde : geaggregeerde van het middelbaar onderwijs van de hogere graad voor natuurkundige en wiskundige wetenschappen (École

normale des Sciences, 1888); doctor in de natuurkundige en wiskundige wetenschappen (Centrale Jury, 1891); burgerlijk ingenieur electricien (École des Mines te Luik en Electrotechnisch Instituut Montefiore, 1892).

Hij begon zijn loopbaan in 1892 als ingenieur aan het beheer van Telegraaf en Telefoon, doch werd in 1898 gedetacheerd naar het Ministerie van Wetenschappen en Kunsten.

Bij K.B. van 31 oktober 1898 werd hij inderdaad benoemd tot docent aan de Speciale Scholen van de Rijksuniversiteit te Gent, waar hij op 31 maart 1913 zijn bevordering tot gewoon hoogleraar bekwam. Bij K.B. van 3 november 1920 ontving hij uitbreiding van bevoegdheid met de cursus „Description des machines et appareils électriques” en werd mede benoemd tot directeur van het labo-

ratorium voor theoretische electriciteit. Bij K.B. van 15 november 1930 bleef hij tevens belast met de Franse cursus in de electriciteit en haar toepassingen op de nijverheid.

Ondertussen werd hij tevens bevorderd in het Beheer van Telegrafen en Telefoenen, waar hij bij K.B. van 26 juni 1924 tot Directeur-generaal werd benoemd. Bij K.B. van 26 maart 1937 werd hij, met ingang van 24 juni 1937, tot het emeritaat toegelaten.

Bij de Administratie was hij in 1932 tot Ere-Directeur Generaal der Telegrafen bevorderd.

Hij was Deken der Faculteit in 1914, lid van verscheidene Commissies bij het N.F.W.O.

Hij werd verkozen tot corresponderend lid van de Klasse der Wetenschappen der Koninklijke Academie van België in 1929 en tot effectief lid in 1939.

Hij was drager van de volgende eretekens : (1906) Ridder in de Leopoldsorde; (1920) Officier in de Leopoldsorde; (1925) Commandeur in de Kroonorde; (1928) Commandeur in de Leopoldsorde; (1931) Herinneringsmedalje van de Nationale Onafhankelijkheid; (1934) Groot-Officier in de Kroonorde.

Al die het voorrecht hebben gehad de lessen en praktische werken bij Professor Colard bij te wonen, eveneens als zijn medewerkers, bewaren voor hem een grenzeloze verering en dankbaarheid. Hij had een onvergetelijk talent om de moeilijkste theorieën in hun bereik te brengen en een eindeloos geduld om bij de praktische opleiding fouten bij schakelingen en berekeningen op te zoeken en te herstellen. Zijn lessen werden gedoceerd in een sierlijke, bondige en streng wetenschappelijke taal en de stof zó geconcentreerd, dat hijzelf fier was, door een of andere vondst, enkele minuten te kunnen inwinnen op een voordien gebruikte methode.

Zijn leuze was, dat een professor, om zijn kennis op peil te houden, geen tijd te over heeft. Hij wees dan ook elk aanbod van de industrie af en wijdde zich gans aan zijn academische opdracht; wat niet belet dat hij een humanist was, even beslagen in de muziek als in de geschiedenis en de literatuur der Oudheid. Zijn wetenschappelijke bijdragen behandelen in grote verscheidenheid zowel zuiver theoretische vraagstukken der electriciteit, en theorema's die zijn naam dienen te dragen, als de actuele problemen der techniek van het ogenblik. Op ieder door hem aangeraakt onderwerp heeft hij nieuw licht kunnen werpen.

J. C. CNOPS

PUBLIKATIES VAN OSCAR COLARD

IN BOEKVORM

Cours d'électricité de l'école industrielle de Bruxelles. Gestencileerde cursus, 1e uitg., 1899; 2e uitg., 1903.

BIJDRAGEN IN TIJDSCHRIFTEN EN VERZAMELWERKEN

Essai d'une théorie générale du circuit induit des machines-dynamos. Bulletin de l'Association des ingénieurs sortis de l'Institut Montefiore, 1892.

Constantes de réaction et équation caractéristique d'un réseau. Ibidem, 1897.

Étude mathématique du système Van Rysselberghe. Ibidem, 1898.

Intensité du courant téléphonique reçu dans le système Van Rysselberghe. Ibidem, 1898.

Induction entre circuits téléphoniques. Ibidem, 1899.

Paraboloïde de puissance des moteurs synchrones. Ibidem, 1900.

Influence de la flexion des poteaux sur la tension d'une ligne aérienne. Ibidem, 1901.

Moteur asynchrone infiniphase. Ibidem, 1902.

Sur l'hypercompoundage des commutatrices. Ibidem, 1906.

Propagation du courant alternatif le long d'une ligne parfaitement isolée. Ibidem, 1907.

Efforts mécaniques dans les champs électriques et magnétiques. Ibidem, 1907.

Relation entre le champ électro-statique et le champ électro-magnétique d'un système de conducteurs parallèles. Ibidem, 1912.
Sur la flexion des poteaux d'une ligne aérienne. La Lumière électrique ou l'Eclairage électrique (Parijs), 1894.
L'échauffement d'un conducteur cylindrique parcouru par un courant électrique. Ibidem, 1894.
Forme d'équilibre d'un conducteur filiforme flexible dans un champ magnétique. Ibidem, 1895.
Remarques sur l'emploi du secohmètre dans la mesure des coefficients d'induction. Ibidem, 1897.
Sur le champ magnétique tournant. Ibidem, 1897.
Tension longitudinale des rayons cathodiques. Comptes rendus de l'Académie des sciences de Paris, 1896.
Sur la mesure de quelques coefficients de self induction (mct ROOSEN en CLOSE). Bulletin de la Société belge d'Électriciens, 1895.
Épreuves de flexion des fils de cuivre. Ibidem, 1895.
Notions générales sur les courants alternatifs. Ibidem, 1897.
Sur un phénomène téléphonique signalé par M. Depauw. Ibidem, 1898.
Magnétisme rémanent et force coercitive. Ibidem, 1900.
Théorie analytique du moteur d'induction polyphasé. Ibidem, 1906.
Notions sur les moteurs monophasés à collecteur. Ibidem, 1906.
Méthode rapide pour le calcul des poteaux métalliques. Ibidem, 1913.
Sur un principe d'électromagnétisme. Ibidem, 1913.
Sur la stabilité de couplage des alternateurs. Ibidem, 1913.
Constructions graphiques élémentaires relatives aux moteurs à collecteur monophasés. Ibidem, 1919.
Théorie analytique du moteur asynchrone d'induction monophasé. Bulletin de l'Institut Montefiore, 1914.
Cinq notes sur divers sujets d'électrotechnique. Ibidem.
La dispersion dans les transformateurs à trois bobines superposées. Ibidem, 1923.
La fonction de court circuit dans les machines à collecteur. Ibidem, 1923.
La tendance actuelle du retour au courant continu pour les grands transports d'énergie électrique. Bull. Bull. de la Classe des sciences de l'Académie Royale.
Le rendement maximum d'une ligne de transport d'énergie. Ibidem.
Relation empirique entre la température et la pression de la vapeur saturée. Revue universelle des mines, 1897.